

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/16/2017
Identifikačné číslo spisu: 2015200512
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2015200512.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Víliama Pohančeniča, v právnej veci navrhovateľa: J. O., bytom K. G., X.. S. X, t. č. ÚVTOS, Mierove nám. 1, Ilava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29 augusta 8, Bratislava o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24.10.2016, č. k. 19Sd/140/2015-51, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 24.10.2016, č. k. 19Sd/140/2015-51 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 15.06.2015, ktorým odporkyňa podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z 02.06.2015 z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia nie je invalidný, lebo miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nie je viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, je len 30 %.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že posudkoví lekári pobočky (Trnava) a ústredia Sociálnej poisťovne vo svojich posudkoch zo dňa 02.06.2015, 08.01.2016 a 26.01.2016 zhodne ustálili, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú choroby podporného a pohybového aparátu - dorzalgia - zaradené do kapitoly XV, oddiel E, položka 3b prílohy č. 4 zákona. Tomuto zdravotnému postihnutiu zodpovedá miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 30 %. Iné zdravotné postihnutia vyplývajúce z navrhovateľom predložených lekárskeho nálezov neodôvodňovali zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o ďalších 10 %. Keďže krajský súd nezistil žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku a posudky posudkových lekárov považoval za náležite zdôvodnené, jasné a zrozumiteľné, rozhodnutie odporkyne zo dňa 15.06.2015 ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľ vo včas podanom odvolaní tvrdil, že v rozhodnutí neboli zohľadnené všetky lekárske nálezy, a preto zotrval na svojom návrhu o priznaní invalidného dôchodku.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľa nepovažovala za dôvodné a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Zotrvala na svojom názore, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). V zmysle § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok.

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Nárok na invalidný dôchodok je podmienený predovšetkým invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až 8 zákona).

Navrhovateľ sa domáhal priznania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 40 %. Z jeho odvolania je zrejmé, že nespochybňuje správnosť určenia rozhodujúceho zdravotného postihnutia - choroby podporného a pohybového aparátu - dorzalgiu, avšak je toho názoru, že odporkyňa ale ani krajský súd nezistili dostatočne jeho skutočný zdravotný stav. V tejto súvislosti žiada, aby krajský súd vyžiadal jeho zdravotnú dokumentáciu s novšími nálezmi a znovu nariadil posúdenie zdravotného stavu posudkovou komisiou.

Podľa kapitoly XV oddiel E, položka 3 písm. b/ prílohy č. 4 zákona pri degeneratívnych zmenách na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím, je percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanovená v rozpätí od 20 do 35 %, pričom posudkoví lekári určili v zásade strednú hranicu možného rozpätia.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyv dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, postupovali v súlade so zákonom. V posudkoch zohľadnili všetky zdravotné ťažkosti navrhovateľa a objektívne nálezy odborných lekárskeho vyšetrení.

Z uvedeného vyplýva, že u navrhovateľa nejde o trvalé ťažké postihnutie chrbtice, resp. medzistavcových platničiek, ktoré by odôvodňovali zaradenie jeho rozhodujúceho zdravotného postihnutia medzi iné (nad 40%) než dané hodnotenie.

Pokiaľ navrhovateľ namietal v odvolaní zhoršenie zdravotného stavu (s poukazom na ich chronicitu, resp. uvedením nových chorôb) tieto však nijako nepreukázal. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by navrhovateľ pri opakovaných vyšetreniach, ktorých sa fyzicky zúčastnil, by v odvolaní uvádzané novšie zdravotné ťažkosti čo i len spomenul. Uvádzal bolesti chrbtice, trpnutie prstov/rúk, občas tráviace ťažkosti, kožné alergie, chronický zápal očí a nespavosť, ktoré zdravotné ťažkosti posudkoví i odborní lekári bez rozporov zhodne vyhodnotili tak, ako už bolo vyššie uvedené, t. j. na 30 %. Iné zdravotné ťažkosti navrhovateľom pri prešetrovaní uvádzané nepovažovali za tak závažné a dlhodobé, aby odôvodňovali zvýšenie percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o ďalších 10 %.

Odvolací súd z administratívneho spisu zároveň zistil, že navrhovateľ sa neriadil pokynmi odborných lekárov, keď z vlastnej vôle odmietal niektoré vyšetrenia (záznam z neurologickej ambulancie z 10.11.2014) alebo predpísané lieky dermatológom (záznam zo 16.09.2014), čo vyvoláva pochybnosti o jeho dobrom úmysle skvalitnenia svojho zdravotného stavu. Preto námietky ani odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Je potrebné zdôrazniť, že pri preskúvaní rozhodnutia odporkyne je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase jeho vydania (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250i ods. 1 OSP), aj keď odporkyňa môže i v priebehu preskúvacieho konania rozhodnúť o neskoršom priznaní invalidného dôchodku; taká možnosť však nie je dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu (podľa vlastných úvah navrhovateľa) ani v prípade predkladania novších a novších lekárskeho nálezov a dôvodom na zrušenie jej rozhodnutia, ktoré v čase jeho vydania na základe riadneho zistenia skutočného stavu zodpovedalo zákonu.

Novšie lekárske nálezy v takom prípade môžu byť podkladom pre prípadné zvýšenie invalidného dôchodku v správnom konaní, na základe novej žiadosti.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že posudkoví lekári vyhodnotili rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa v súlade s § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. a prílohou č. 4 zákona, a že určenie miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť odôvodnili logicky a presvedčivo, na základe dostupných lekárskeho nálezov.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, je v súlade so zákonom, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.